

Ženy ve službě: 37. Najdi svůj hlas a použij ho

Baptistické ženy ve službě pozvedají své hlasy a slouží v Božím povolání.

Pam Durso PhD

Ženy ve službě

NAJDI SVŮJ HLAS A POUŽÍVEJ HO

Když jsem našla svůj hlas, byla jsem v pozdím květu. Seminář pro mě nebyl čas objevování. Neměla jsem příležitosti vést sbor nebo kázat. Nebyla jsem pozvána ke sdílení svého příběhu nebo mluvit o Božím povolání. Během těchto let se od mě očekávalo (i když to nebylo výslovně řečeno), že budu mlčet a nebudu na sebe upozorňovat.

V polovině osmdesátých let minulého století nebylo mnoho dalších žen, které studovaly na magisterském stupni bohosloví (Master of Divinity) v mém Jižním baptistickém semináři (Southern Baptist seminary).

Zatímco jsme my studentky měly podporu u mnoha profesorů, naše přítomnost na semináři byla ostatními studenty většinou spíše tolerována než vítána.

V mém posledním semestru byla moje přítomnost v předmětu pro kazatele přímo zpochybněna -

většina všech studentů ve třídě za mnou přišla soukromě a individuálně se zeptat: „Opravdu budeš kázat? Budeš to dělat? Myslíš, že bys měla?“ Kázala jsem, a ty dvě kázání v učebně v roce 1987 byly mojí první kazatelskou zkušeností.

Obě kázání byla zcela zapomenutelná, ale odpovídala požadovanému stylu kázání stanoveném profesorem (tři body, žádné básnění).

Toho května jsem absolvovala teologický seminář a šla jsem rovnou do doktorandského programu. Velké množství čtení, bádání a psaní bylo velmi intenzivní a já jsem to milovala a přímo jsem při tom rozkvétala. Pomalu jsem našla svůj vědecký hlas.

Ale musím přiznat, že v tom programu bylo pro mě vše tak pohlcující, že jsem nikdy nepřemýšlela, jestli nemám i další hlasy, které bych měla rozvíjet, další dary, které bych měla objevit.

Když jsem se blížila k dokončení doktorátu v roce 1992, no, pokud něco víte o baptistické historii (v SBC), víte, že 90. léta byla chaotická léta. Rozpory, kontroverze a roztržky provázely jižní baptisty již od 70. let a kolem roku 1990 vzniklo nové baptistické společenství.

Zkrátka, počátkem 90. let byla pozice teologického semináře velmi omezená – zejména pro baptistické ženy. Čekala jsem sedm dlouhých let po získání titulu PhD v církevních dějinách, než jsem našla příležitost vyučovat a objevit svůj učitelský hlas.

Byla jsem tedy v pozdním květu, když jsem začínala nalézat svůj kazatelský hlas. Své první kázání ve sboru jsem měla až v roce 1998. Bylo mi třicet sedm let. Téměř dvacet pět let poté, co jsem zažila Boží povolání do kazatelské služby, jsem konečně stála na kazatelně jako kazatelka.

Můj otec, který byl tehdy kazatelem prvního baptistického sboru v Beeville v Texasu, mě požádal, abych měla kázání spolu s ním. Jeho tématem byla adopce dětí a adopce byla mojí vášní.

Byla jsem matkou dvou malých dětí. Náš syn, Michael, k nám přišel v srpnu 1994. Byly mu čtyři měsíce, když jsme cestovali do Jižní Koreje, abych ho přivezla domů. V lednu 1997 se nám narodila dcera Alex a v září téhož roku jsme ji přivezli domů. O několik měsíců později poté, co jsme adoptovali Alexe, se mě můj otec zeptal, jestli bych byla ochotna mít své kázání o adopci – říct svůj vlastní příběh a sdílet se s posluchači, jak Bůh pracoval uprostřed ztráty a bolesti, aby nám přinesl milost.

To, co si pamatuji z prvního kázání ve sboru, je hrdost, kterou jsem cítila, když jsem stála na kazatelně svého otce. Vzpomínám si, že moje maminka plakala – bylo to spoustu slz. Také si pamatuji, že jsem měla nejhorší pocit sucha v ústech, jaký jsem kdy zažila. Nenašla jsem ten den svůj kazatelský hlas – ale nějak jsem věděla, že mám kazatelský hlas pohřben někde hluboko uvnitř.

Za posledních dvacet let jsem našla své další hlasy – můj hlas zastávce utiskovaných, můj hlas mentora a rádce, můj hlas vedoucího ve sboru.

Naučila jsem se, že nalezení mého hlasu vyžaduje čas, čas objevit jedinečný a krásný hlas uvnitř mého srdce. Najít svůj hlas také vyžaduje rozlišovací schopnost – poznávat samu sebe, upřímně hodnotit své dary a talenty a rozpoznat své největší touhy.

Přesto nalezení našeho hlasu není konečným cílem, není to místem pro zastavení. Konečným cílem je použití našeho hlasu.

Používání našeho hlasu a jeho používání efektivně a autenticky vyžaduje praxi, získávání zkušeností, znovu a znovu se vracet na kazatelnu, dokud nepřijde jistota a odvaha, psaní a přepisování tohoto

článku nebo blogu dokud nebudou tyto věty silnější, říkat slova o slitování znovu a znovu nahlas, dokud nepřijdou snadněji, a obhajovat utlačované, zraňující, umlčené dokud tomu někdo naslouchá.

Nyní, jak pokračuji v této cestě, vás zvů, abyste vykročily se mnou. Společně můžeme najít své hlasy a používat je pro Boží království!

Pam Durso

Pam Durso

Pam Durso PhD

Pam Durso PhD je výkonnou ředitelkou Baptistických žen v kazatelské službě (Baptist Women in Ministry), Atlanta, Georgia.

Zdroj:

Časopis *Vocary* – *Baptist women in ministry*, Spring 2019, str. 7

-krk-

Vyjadřené názory jsou výhradně názory autora.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)